VYDÁVÁ OBEC ČIMELICE - DISTRIBUCE ZDARMA

Čimelický zpravodaj

číslo 4 | ČERVENEC A SRPEN 2024

STR. 5 S čím se stále potýkáme

STR. 11 Slavnostní loučení s předškoláky

STR. 14 Oslava 90 let fotbalu

Obsah

Slovo starostky 3

Naši jubilanti 4
Opustili nás 4
Vítání občánků 4

DĚNÍ V OBCI
Nový valník 5
Přechod u školy 5
Cesta na chatovišti 5
Odhalení pam. desky 5
S čím se potýkáme 5
Zpevnění svahu 6
Další rekonustrukce MŠ 7
Okna v bytovém domě 7
Cesty v Krsicích 7
Veřejné osvětlení 7
Výlet do Majalandu 8

ŠKOLA A ŠKOLKA
Dění ve školce 9
Zdravá 5 9
Návštěva policejní psovodů 9
Cesta za pokladem 9
Školní výlet motýlků a mravenečků 10
Těšíme se na prázdniny 10
Slavnostní loučení s přeškoláky 11

RADY A RECEPTY
Placičky s mákem 12
Křupavá svačinka - ořešky 12
Mrkvové taštičky 12
Pohankový perník 13
Kokosová rychlovka 13
Kmínové tyčinky jinak 13
Posilující nápoj 13
Nápoj z kefíru a chia 13

SPORT
Oslava 90 let fotbalu 14

ZAJÍMAVOSTI
Historie kopané v Čimelicích 16

TVŮRCI ČIMELICKÉHO ZPRAVODAJE

ŠÉFREDAKTOR
Šárka Hrdličková

KOREKTURA
Tereza Dragounová

GRAFIKA, DESIGN ZPRAVODAJE
Tereza Dragounová

AUTOR TITULNÍ FOTOGRAFIE
Šárka Hrdličková

KOORDINACE
Hana Chvalová
Jiřina Červenková
Vladislav Linhart
Jindřiška Lopatová
Václav Nosek

INZERCE, REKLAMACE, EXPEDICE
Vladimír Bouček

PŘISPĚLI
Šárka Hrdličková
Jindřiška Lopatová
Jitka Nosková
Jana Veselá
Václav Nosek
Klára Nagyová
Ladislav Kulas

TISKARNA VAN druck

pixabay

VYDAVATEL
OBEC ČIMELICE

Slovo starostky

Milí spoluobčané,

léto je v plném proudu a v obci se pořád něco děje. Od minulého vydání Zpravodaje se nám povedlo zas několik akcí… V Krsicích byly ukončeny práce na dvou cestách a v obecních bytech Krsice č. 45 byla vyměněna okna. Podařilo se nainstalovat nová okna do všech bytů. Stejně tak jako do posledního obecního bytu ve sportovní hale v Čimelicích. V Čimelicích se opravila cesta u chatoviště. Obec zakoupila nový valník, protože starý už nevyhovoval. Aby alespoň trochu ulehčila zaměstnancům stálý boj s odpady. Hlavně s těmi mimo kontejnery. Od železnice ke Hvížďalce už svítíme novými světly a jejich výměna i se sloupy bude probíhat do konce roku v Čimelicích i Krsicích. Jednou z viditelných akcí je také zpevnění svahu za železničním viaduktem. Vyrostl zde krásný kamenný taras z původních čimelických valounů. V srpnu proběhne oprava celého viaduktu. Budou opraveny náspy a vypískovány kameny viaduktu. Po dobu opravy bude omezena doprava a jezdit se bude „horem“. Oprava by měla trvat do poloviny září.

V červenci jsme odhalovali pamětní desku motocyklového závodníka Jaroslava Huleše. Deska byla umístěna na přání rodiny na náměstí a slavnostní odhalení proběhlo taktéž podle přání rodiny. Na přelomu prázdnin se malí i velcí jeli pobavit do zábavního parku Majaland a byl to velmi hezký zážitek pro všechny. Výlet byl skvělý a všichni byli spokojení. Další letní akce nás čeká 30. 8. na Panské. SIKO fotbalový klub a obec znovu pořádá odpoledne plné radosti, sportovních i nesportovních disciplín. Letos přijedou i koně a budou vozit zájemce z Panské do parku na krátkou projížďku. Večer pak bude promítat letní kino filmovou komedii Léto s broučkem. Tak se prakticky rozloučíme s prázdninami…

V září bych chtěla upozornit na akci Víš, jak vidíš? Proběhne 19. 9. od 12 do 17h v zasedací místnosti obecního úřadu a můžete si sem přijít změřit svůj zrak. Využijte prosím tuto bezplatnou možnost pro to nejdůležitější v životě - Vaše zdraví

Věřím, že léto probíhá podle Vašich představ a Vy si užíváte klidné dny. Každý krásný den si užijte a ten horší rychle pozapomeňte. Bez těch horších by však zas nevynikla krása těch lepších dnů.

Přeji ještě spoustu letních zážitků, protože s létem se loučíme až v září…

Mgr. Šárka Hrdličková

Redakce si vyhrazuje právo odmítnutí, výběru a úpravy zaslaných příspěvků.
Nevyžádané fotografie a příspěvky se nevrací.

Časopis vyšel dne: 20. 08. 24 **Uzávěrka příštího čísla:** 10. 10. 24

Naši jubilanti

V červenci slavili
paní Alena Sýkorová 70 let,
paní Anežka Neklová z Krsic 80 let,
paní Jana Rohlíčková 85 let,
pan Stanislav Tlach 85 let,
paní Marie Janotová 92 let.

V srpnu slaví
pan Volodymyr Gasynets 60 let,
paní Miroslava Počtová 70 let,
pan Josef Huleš 75 let,
paní Alenka Švarcová 75 let,
paní Ludmila Čapková z Krsic 75 let,
pan Miroslav Vacek z Krsic 80 let,
paní Katarína Filousová 86 let,
paní Zdeňka Siglerová 90 let,
paní Marie Mošovská 94 let.

Vážení a milí oslavenci,
v létě se sluníčko směje, občas prší ba i leje.
Teplých dnů si užívejte a svůj život rádi mějte.
K životu patří pláč i smích i myšlenka, že bude líp.
Přejeme vám všem hodně zdraví, spokojenosti a pohody mezi svými nejbližšími.

Opustili nás

3. července ve věku 78 let zemřela po dlouhé a těžké nemoci paní Jaroslava Vokatá. Léta pracovala na obecním úřadu jako matrikářka. 24. července po těžké nemoci odešel pan Stanislav Koliasa, 5. srpna by mu bylo 72 let. Ve svých 77 letech ukončil svoji životní pouť pan Vladimír Hanzlík. 7.8. odešel náhle.

Tak neúprosně proplouvá náš čas, do bíla zbarvuje nám vlas.
Do těla různé bolesti sází a bolestmi doprovází.
Každý jsme na Zemi jen pouhý host a najednou čas řekne dost.
Ve zdraví, bolesti dlouhý čas pospolu zůstalo prázdné jen místo u stolu.
Ztichl celý dům, ztišil se ptačí zpěv, tiché i loučení už naposled.

Pečení je radost
Jindřiška Lopatová

Pečení je radost, někdy ale věda, buď se dílo povede nebo se jíst nedá.
Čeho bylo v těstě málo, nebo zase moc, splašila se i ta trouba, koláč je jak noc.
Když se line libá vůně celým domovem, pak je ten, kdo ochutnává asi spokojen.
Kdo moc sladí, nepochodí v naší kuchyňce, tam zdravější potraviny leží na lince.
Pro zdravější pečení je tu mouka špaldová, co základní živiny v těstě uchová.
Domácí vajíčka, tvaroh, mák i kyška, pohladí, potěší i dětská bříška.
Oříšky, mandle, semínka a med, po koláči zapráší se hned.
Prášek bez fosfátu, máslo, ovoce a nemusí být zrovna Vánoce.
Když se kousek lásky přidá k pečení, každý, kdo ochutná i to ocení.

Vítání občánků

Vítání občánků se konalo ve čtvrtek 4. července. Starostka obce paní Šárka Hrdličková spolu s předsedkyní sociální komise a hudební skupinou paní Ivanky Valové přivítaly Natálii a Sofii manželů Černohorských z Krsic, kde mají trvalé bydliště. Rodina Černohorských pobývá pracovně v zahraničí, tak se celé slavnostní odpoledne zaměřilo na lásku k rodnému kraji. Vedle dětských písní zazněla i píseň Čechy krásné, Čechy mé nebo Po starých zámeckých schodech. Varhany a zpěv Ivanka, hra na flétnu Emička, hra na kytaru a zpěv dětské anglické písně Davídek. V básni Domove, domove, drahý a jediný připomněla autorka, kde mají Natálka se Sofinkou kořeny, kde mají zázemí a že české písničky a české pohádky jsou jako zlaté korálky, které maminka navléká do dětských dušiček, aby v nich zůstalo češství a rády se vracely domů.

Jindřiška Lopatová

Dění v obci

Nový valník

V červnu dostali techničtí pracovníci nového pomocníka. Je jím jednoosý návěs Pronar T655 za naše traktory. Má lepší technické parametry - nosnost je až 2485 kg, objem 2,1 m3, celkové rozměry 4420/1595/1390 mm, maximální úhel sklápění 50/46 stupňů. Sklopný je do třech stran. Na jeho částečnou úhradu použijeme finanční prostředky z dotačního programu MAS Brána Písecka Fische 5. Tak uhradíme 80% ceny valníku, 20% uhradí obec.

Odhalení pamětní desky

Druhého července se sešli na náměstí fanoušci motocyklového závodníka Jaroslava Huleše. Při příležitosti dvacátého výročí úmrtí a zároveň výročí nedožitých padesátých narozenin byla odhalena pamětní deska na domě služeb na náměstí. Slavnostního aktu se zúčastnili zástupci rodiny, obecního úřadu a přátelé. Myšlenka na zhotovení a umístění pamětní desky vznikla ruku v ruce rodiny s obcí. Jaroslav Huleš ve své době dokázal svými úspěchy v motocyklových závodech Mistrovství Evropy a Mistrovství světa vytvořit veliký fanklub našich spoluobčanů, kteří s ním jezdili na mnohé závody. Fandili například na okruhu v Brně a v Mostě. Když nebylo možné jet přímo s jezdcem, pak se všichni scházeli v restauraci na Hvížďalce a povzbuzovali ho na dálku přes televizní obrazovku. Nejvydařenějšími momenty jeho kariéry se staly závody MS MotoGP třídy do 250 cm3 v roce 2003 v Austrálii, kdy překonal mistra světa Poggialiho a odsunul ho až na 9. místo a závody ME, kde porazil v roce 1995 i Valentina Rossiho. Jaroslav Huleš se již dávno zapsal mezi úspěšné a světoznámé rodáky Čimelic a pamětní deskou tuto osobnost chceme připomenout i dalším generacím.

Přechod u školy

Poslední školní den se žáci vrhli pro vysvědčení. O jejich bezpečný přechod přes silnici se starala hlídka našich technických zaměstnanců. Dopoledne převedli bezpečně každého. Bylo spoustu řidičů, kteří už od rána chvátali na dovolenou a padesátka v obci nebo přechod pro chodce je nezpomalil. Všichni to známe. Stejně tak budou pánové na přechodu celý první školní týden po prázdninách, než se děti po prázdninách aklimatizují.

S čím se stále potýkáme

Dlouholetým a stálým problémem je třídění odpadů a odpady vůbec. Děti vedeme k tomu, aby to bylo pro ně samozřejmostí, už od mateřské školy. Běžně třídíme papír – plasty – sklo. Každou chvíli se naši techničtí zaměstnanci setkávají s hromadami odpadu složeného vedle kontejnerů. Jak to můžete vidět na fotografiích. Přitom stačí jen maličkost, třeba sešlápnout a roztrhat krabici nebo obejít kontejner, protože z druhé strany bývají otvory vždy prázdné. Pokud potřebujete vyhodit například lednici apod., pak toto po domluvě můžete odevzdat SDH nebo na OÚ do kontejneru. Trávu, listí, větve, zkrátka bioodpad je možné odvézt do Hlinovek ve středu odpoledne nebo v sobotu dopoledne.
Věřím, že se situace dá zlepšit.

Cesta na chatovišti

Letos na jaře byl na obecní úřad doručen dopis obyvatel chatoviště u Bisingrovského rybníka. Požádali o úpravu cesty mezi chatami. Jednalo se o stržení hrbolů na cestě, zarovnání povrchu a zasypání recyklátem. Práce byly provedeny v červenci. Dále obec oslovila Lesní správu Orlík nad Vltavou, aby navázala stejnými úpravami i podél hráze rybníka Stejskal.

Mgr. Šárka Hrdličková

Zpevnění svahu za viaduktem

V několika minulých letech jsme pozorovali pozvolný pohyb svahu za viaduktem směrem k sádkům. Jde o svah na parcelním čísle 1077. V těsné blízkosti vedou veřejné sítě. Bylo zapotřebí tento svah zpevnit. Na jednání zastupitelů bylo dohodnuto, že svah bude zabezpečen kamenným valem. Po oslovení několika firem byly na obec doručeny dvě nabídky. Zvolena byla ta levnější varianta. Vítěznou firmou se stala firma Rom, Březnice. Práce probíhaly na začátku prázdnin. Svah byl přesně geodeticky zaměřen, přebytečná zemina odvezena a nový kamenný val byl vybudován z čimelického kamene. Tedy z bloků, které vážily i několik tun a nacházely se na katastru Čimelic. Pocházely z minulých stavebních prací. Použity byly tedy kameny se zdejším původem a to podtrhlo ráz nového valu. Pan Tomáš Tatar sestavil tuto opěru pomocí suché metody, tedy skládání kamenů. Práce se skutečně povedla. Tím, že obec nemusela koupit kámen a použila vlastní zdroje, ještě další finanční prostředky ušetřila. Jak říká náš kolega*: Co čimelickým je, ať čimelickým zůstane*.

Mgr. Šárka Hrdličková

Další rekonstrukce MŠ

Tak, jak jsme naplánovali další cíl, probíhají zatím podle plánu práce u dalšího oddělení MŠ. Jedná se znovu o celkovou rekonstrukci sociálních zařízení a umývárek. Tentokrát tedy u druhé třídy. Děti se po prázdninách vrátí do zrekonstruovaných prostor. Zatím tomu tedy opravdu vše nasvědčuje. Zednické a obkladačské práce zajišťuje Petr Chylík. Instalatérské práce zajišťuje firma Petra Vaněčka. V polovině prázdnin jsou práce ve stavu, který je zachycen na fotografiích.

Veřejné osvětlení

V červenci byla provedena rekonstrukce veřejného osvětlení v Čimelicích od železničního přejezdu ke Hvížďalce. Firma EG.D s.r.o. zde ukládala vedení NN do země a obec se připojila s obnovou kabeláže i nových sloupů a svítidel. Ve druhém pololetí letošního roku pak projdou výměnou další sloupy a světla v Čimelicích a Krsicích.

Okna v bytovém domě Krsice č. 45

V červnu a červenci byla vyměněna okna v bytovém domě Krsice č. 45. Byla vyměněna okna v bytech i nebytových prostorech. Akci realizovala firma Slovaktual s.r.o. a stála cca 400.000,- Kč. V bytech byla okna původní dřevěná ve stáří téměř 50 let. Byla již značně poničená, částečně vyhnilá a v zimě zcela nedostatečně izolovala. Nyní jsou nainstalována okna plně funkční s moderními parametry a dostatečnou izolací.

Cesty v Krsicích

V červenci ještě pokračovala akce rekonstrukce komunikací v Krsicích. Další byla cesta od mostu podél řeky Skalice. Použita byla stejná metoda jako na cestě naproti Heřmanům.

Mgr. Šárka Hrdličková

Výlet do Majalandu Praha

V polovině prázdnin pořádala obec Čimelice celodenní výlet pro rodiče s dětmi do pražského Majalandu. Je to největší zábavní park pod střechou v naší republice. K areálu už přibylo i venkovní motokárové hřiště pro malé, kolotoče s vrtulníky, skákací polštář a vodní hřiště. V autobusu bylo míst pro 55 návštěvníků a rozebrány byly do posledního. Cesta vedla kolem letiště a i z Majalandu mnozí obdivovali přistávání letadel takřka nadosah. Dorazili jsme ještě před desátou. Uvnitř se děti rozběhly na kolotoče, horskou dráhu, skákací žáby, skluzavky, otočnou kládu, visutou květinku, jízdu na šlapadlech, houpající se slunečnici a ti nejmenší také do kuličkového centra. Větší děti pak ještě strávili čas třeba na fotbálku a plavbou s modely lodí. Než si všichni všechno prošli, utekl čas jako voda a po páté jsme se už zase chystali na cestu domů. Výlet si užili malí i velcí a všichni odjížděli domů s úsměvem na tváři.

Mgr. Šárka Hrdličková

Dění ve školce

Seznámení s červnovými akcemi v mateřince.

Zdravá 5

Ve středu 5. června navštívila mateřskou školu lektorka Veronika Kopřivová z Nadačního fondu Albert se zábavným výukovým programem o zdravém stravování. Jednalo se o pohádkový příběh Binga a Báji, kteří se chystali na oslavu narozenin. Pomocí tohoto příběhu se děti zábavnou formou učily základy zdravé výživy. Během celého programu děti aktivně spolupracovaly na příběhu pomocí interaktivních pracovních úkolů např: dojet autobusem na nákup, vybrat potraviny, které tělu prospívají, a které ne, uskladnit jednotlivé potraviny do lednice nebo spíže, přiřadit makety potravin na obrázek dle pokynů lektorky atd. Během příběhu se dozvěděly, proč bychom měli jíst dostatek ovoce, zeleniny a určité potraviny? Proč je důležitý pohyb na čerstvém vzduchu a v přírodě? Společně s lektorkou si zazpívaly a zatančily. Na závěr programu si děti zhotovovaly špízy ve tvaru panáčka, lodičky, činky a korálků z nakrájeného ovoce, zeleniny a sýra. Poté si na svých výtvorech pochutnaly. Akce se dětem líbila a bylo to pro ně příjemné zpestření dopoledne v mateřince.
Každá třída získala na konci programu plakát s výživovým talířem a obrázkem dětského těla znázorňujícím vliv určitých potravin na jednotlivé části těla a knihu Zdravá 5.

Návštěva policejních psovodů

Ve čtvrtek 6. června navštívili mateřinku písečtí **psovodi SZKČ Policie** pprap. Libor Jirků a pprap. Josef Vaňáč se svými psy Marvinem a Farronem. Psovodi dětem předvedli několik ukázek výcviku policejních psů. Např.: jak reagují na povely svého pána, jak umí nalézt ztracený předmět, jak vystopují a zadrží pachatele a aportování. Největší atrakcí pro všechny bylo přetahování s lanem, kdy si na vlastní kůži mohli vyzkoušet sílu policejního psa. Na památku na tuto akci jsme vše zdokumentovali. Akce se konala na školní zahradě za slunného počasí. Všem se akce líbila a domů si odnesli nevšední zážitek. Oběma psovodům patří velké poděkování za zajímavou a pro děti dobře připravenou ukázku výcviku psů.

Cesta za pokladem

Jedna z posledních akcí, kterou jsme pro všechny děti připravili v rámci oslav MDD byla cesta za pokladem. V pátek 7. června to v ranních hodinách vypadalo, že budeme muset akci zrušit, ale nakonec k radosti všech vysvitlo sluníčko a my jsme se mohli vydat po barevně vyznačené trase k samotnému pokladu. Třída Mravenečků se vydala po trase, která směřovala do zámeckého parku. Delší trasu, jejímž cílem byla Panská, absolvovala třída Včelek a Motýlků. Všechny děti se na tuto akci velmi těšily. Cestou hledaly obálky s jednoduchými úkoly a při jejich plnění si prověřily své všeobecné znalosti z různých okruhů, které jsme během školního roku s dětmi probírali. Např.: Kde žiju; Poznávám svět; Co mám pod kůží; Chci být zdravý; Je nám dobře v přírodě; Já a ti druzí. Hra děti velmi zaujala a všichni chtěly obálku s úkoly či samotný poklad najít. Celou cestu nás provázelo sluníčko a pro všechny to byl neobyčejný zážitek, ale hlavně velká radost z nalezeného pokladu v podobě sušenek. Akce se vydařila, děti byly obohaceny o nové zážitky a každý si odnesl část pokladu domů.

Školní výlet motýlků a včeliček

V úterý 11. června odjela třída Motýlků a Včelek na celodenní výlet autobusem do **ZOO Hluboká nad Vltavou.** V ZOO děti viděly různé druhy zvířat, ptactva, hmyzu a červů. Téměř všichni vlezli do ohrady s malými kozami, které si odvážní pochovali a hladili. Měli možnost krmit kachny, ryby a pohybově se vydovádět na hřišti. Po prohlídce zoologické zahrady jsme odjeli autobusem k zámku, kde jsme si prohlédli zámecký park. Počasí nám přálo a návštěva ZOO se všem líbila. Domů odjížděli obohaceni o nové zážitky a znavení, takže někteří v autobuse usnuli.

Těšíme se na prázdniny

Poslední akcí letošního školního roku, která se konala 13. června byl pro všechny děti mateřinky hudební pořad Honzy Krejčíka – Těšíme se na prázdniny. Na úvod si všichni spolu s Honzou Krejčíkem zahráli na různá zvířátka, kdy napodobovali jejich pohyb a charakteristické zvuky. Pohybově se vydováděli na známé písničky. Poté si zasoutěžili v několika disciplínách např.: skákání přes švihadlo, házení provazových kruhů na kolíky, házení míčkem a chytání na talíř se suchým zipem, házení a chytání létajícího talíře a chůze mezi kužely s míčkem na pingpongové pálce. Odměnou jim byl balónek a vanilková zmrzlina, na které si všichni pochutnali. Závěr programu patřil chytání bublin z bublifuku pomocí nafouknutých balónků. Akce se dětem líbila, dostatečně se pohybově vyřádily a byly obohaceny o nové zážitky.

Slavnostní loučení s předškoláky

Rok utekl jako voda a předškoláky v září čeká škola. V letošním školním roce opouští mateřskou školu celkem 18 dětí. Pro budoucí školáčky připravili zaměstnanci mateřské školy v Čimelicích slavnostní rozloučení se školkou v pátek 21. června za spolupráce herců divadla Kos z Českých Budějovic.

Na úvod programu promluvila vedoucí učitelka Jana Veselá, která všechny přítomné přivítala a seznámila je s průběhem slavnostního odpoledne. Učitelka budoucích prvňáčků paní Vendula Karasová informovala rodiče o potřebách školáků pro I. třídu, o zahájení školního roku, o časovém rozmezí výuky pro první týden, o přihlášce na stravování a do družiny. Následně všem přítomným rodičům rozdala potřebné formuláře k vyplnění. Následoval krátký program předškoláků, kteří zahráli písničky na flétnu, předvedli pohybové ztvárnění říkadel a písniček, které se naučili na anglickém kroužku, přednesli číselnou říkanku a zazpívali písničku na rozloučenou. Následovalo divadelní představení pohádky „Ve škole se nestraší“ spojené se slavnostním stužkováním v režii herců divadla Kos. Bílá paní předala předškolákům šerpu, dárkovou tašku a rytíř v brnění pasoval předškoláky na prvňáčky svým mečem.

Na památku obdrželi knihu, vysvědčení, vlastnoručně podepsanou přísahu budoucích prvňáků, veršovanou básničku, jako zpověď předškoláků a nugátový koblížek v dárkovém balení.

Nejen děti, ale i dospělí se pobavili.

Na závěr odpoledního programu dostali předškoláci zmrzlinový pohár a pro všechny přítomné bylo připravené malé pohoštění – džus, ovocné mísy, slané pečivo a koláčky.

Akce se konala ve třídě, a i přes velké horko, bouřku se vydařila a všichni odcházeli spokojení.

Jitka Nosková, Jana Veselá

Pečení trochu zdravěji

¨Peču ráda a často. Ráda zkouším nové recepty, hlavně ty, ve kterých je tvaroh, mák, mrkev, ořechy a ovoce. Každé pečení může být o trochu zdravější, když ubereme uvedené množství cukru a ten bílý nahradíme třtinovým nebo kokosovým. Sladit se dá i medem nebo čekankovým sirupem. Když bílou mouku postupně nahrazujeme moukou špaldovou, nebo přidáme trochu celozrnné, pohankové, mandlové nebo kokosové. Mléko lze nahradit kefírem nebo podmáslím. Slunečnicový olej jsem vyměnila za řepkový, kokosový nebo konopný. Kypřící prášek na pečení používám v misce v lednici na pohlcování pachů nebo rozpuštěný ve vaně, kde pěkně vybělí a odmočí záclony. Fosfáty mají sílu, tak proč si s nimi kazit žaludek. Do těsta patří prášek s vinným kamenem, který je bez fosfátů a není v pečivu cítit, je však dražší. Kypří i jedlá soda, zvlášť v kombinaci s kefírem a podmáslím. Želatinu používám jen s agarem, je z mořských řas. Mandle, rozinky, brusinky, kustovnice, kokos, ořechy a různá semínka moučník vždycky obohatí. Pokud používám čokoládu pak jen 80 % a více v kombinaci s kysanou smetanou. Recepty, které uvádím na ukázku, jsou jak na lehkou snídani, tak na křupavou svačinku i pro zdravé oči.

Na hrnkové moučníky používám čtvrt litrový hrnek, na kterém jsou vyznačené mililitry, pak se dobře odměří čtvrtka hrnku nebo polovina hrnku.

Jindřiška Lopatová

Placičky s mákem

Suroviny:

50 dkg hladké špaldové mouky nebo míchat s polohrubou
3 lžíce třtinového cukru
3 lžíce slunečnicových semínek
3 lžíce nemletého máku
špetka soli
1 kypřící prášek s vinným kamenem
250 ml vlažného kefíru
1 vejce
1/2 rozpuštěného másla

Postup:

Všechny suroviny spojíme v těsto, rozválíme, vykrájíme placičky, položíme na pečící papír, potřeme máslem a pečeme do růžova na 160 stupňů horko vzduchem asi 15 min podle síly těsta. Po vyndání z trouby znovu potřeme máslem. Placičky se dají jíst samotné k čaji, potřené medem, džemem, pomazánkovým máslem nebo sýrem podle chuti.

Křupavá svačinka - ořešky

Suroviny:

3/4 hrnku špaldové hladké mouky
3/4 hrnku vlašských nakrájených ořechů
1/2 hrnku třtinového cukru (i méně)
1/2 hrnku sezamových semínek
1/4 hrnku slunečnicových semínek
1/2 hrnku rozinek (předem namočit)
1 vejce
1/2 hrnku rozpuštěného másla

Postup:

Všechny suroviny promícháme a kousky těsta klademe na plech vyložený pečícím papírem. Pečeme asi 15 min na 150 stupňů horko vzduchem.

Mrkvové taštičky

Suroviny:

25 dkg jemně strouhané mrkve
25 dkg másla
30 dkg špaldové hladké mouky
1/2 prášku s vinným kamenem

Postup:

Těsto propracujeme, vyválíme, nakrájíme čtverečky a plníme povidly. Čtverečky přehneme, potřeme vajíčkem a sypeme sezamem nebo konopným semínkem. Pečeme na 150-160 stupňů asi 15 min horko vzduchem.

Pohankový perník

Suroviny:

1 hrnek pohankové mouky
1 hrnek polohrubé nebo špaldové mouky
1/2 hrnku třtinového cukru
2 lžíce perníkového koření
1 prášek s vinným kamenem
4 rozšlehané vejce
1 hrnek kefíru
1/2 hrnku rozpuštěného másla
2-3 hrušky

Poleva
1 tabulka 80 % čokoláda
5 dkg másla
1 kysaná smetana
Postup:
Suroviny smícháme v těsto a přidáme na kostičky nakrájené hrušky. Pečeme na 160 stupňů horko vzduchem 25-30 min. Na polevu rozpustíme ve vodní lázni čokoládu, přidáme máslo, kysanou smetanu a ušleháme. Nalijeme na perník a můžeme sypat ořechy nebo kokosem.

Kokosová rychlovka

Suroviny:

1 hrnek špaldové hladké mouky
1 hrnek polohrubé mouky
1/2 hrnku třtinového cukru
1 prášek s vinným kamenem
1 hrnek kefíru
2 vejce
1/2 hrnku řepkového oleje

Poleva
3/4 hrnku kokosu
1/2 hrnku třtinového cukru
1 šlehačka

Postup:

Smícháme suroviny a nalijeme na pečící papír. Vedle si v misce smícháme kokos a třtinový cukr, posypeme těsto a pečeme asi 20 minut do zlatova. Na upečený koláč nalijeme šlehačku, která se vstřebá a koláč je vláčný.

Kmínové tyčinky jinak

Ze sýra mascarpone nemusí být jenom krém, ale i slaná dobrota.

Suroviny:

1 kelímek mascarpone
1 kelímek hladké špaldové mouky nebo bezlepkové

Postup:

Kelímek mascarpone vyklopíme do misky a mouku odměříme do toho kelímku a zpracujeme těsto. Necháme chvíli odstát. Těsto vyválíme a potřeme žloutkem. Posypeme solí a kmínem nebo mákem, sezamem dle chuti. Nakrájíme tyčinky, přeneseme na plech a pečeme na 160 stupňů horko vzduchem 10-15 min dozlatova.

Posilující nápoj

Chcete stárnou pomaleji a mít více energie? Pak zkuste chia semínka. Obsahují mnoho omega 3 mastných kyselin, posilují psychiku a čistí organismus.

Suroviny:

1 hrnek vody
2 lžíce chia semínek

Postup:

Do hrnku vody namočte chia semínka a nechte alespoň 2 hodiny boptnant. Poté nakrájejte banán, rozmixujte a popíjejte.

Slupky z banánu nakrájejte nadrobno, namočte do vody a druhý den s nimi zalejte květiny, poděkují vám.

Nápoj z kefíru a chia semínek

Suroviny:

1 hrnek kefíru
1 lžíce chia semínek
1 lžíce kustovnice (goji)
1 lžíce konopného semínka
2 lžíce rozinek

Zdobení
oříšky
80 % čokoláda
Postup:

Kefír nalijeme do zavařovací sklenice, přidáme semínka, kustovnici a spařené rozinky. Vše zamícháme, sklenici uzavřeme a dáme do druhého dne do lednice. Druhý den nalijeme do misky, ozdobíme oříšky a čokoládou.

Čím posílit paměť?

Pít zelený sypaný čaj - 2 hrnky v dopoledních hodinách
Ořechy - vlašské, lískové, para ořechy, které obsahují selen
Lepší paměť podpoří i vejce
Soustředění a paměť podpoří také 80 % čokoláda
Červená řepa, zvlášť šťáva zvýší prokrvení všech tkání včetně mozku

Oslava 90 let fotbalu

V sobotu 22. 6. 2024 jsme na hřišti Na Panské ve spolupráci s obcí Čimelice, SDH Čimelice a SDH Zalužany uspořádali oslavu na počest výročí 90 let fotbalu v Čimelicích.

Celodenní program začal hned ráno turnajem minipřípravek za účasti 6 týmů, který pak vystřídal turnaj starších přípravek za účasti mj. i Písku a Táborska. Zejména zápas s táborským týmem byl pro naše přípravkáře velkým zážitkem. Hrálo se každý s každým a děti si turnaje užily. Na závěr dostal každý tým tašku plnou dobrot.

Po turnajích se děti nerozprchly, ale naopak se přesunuly na tréninkové hřiště, kde byly po celý den, nejen pro děti, připraveny různé atrakce a aktivity, jako např. měřič rychlosti střelby, střelba na děravou síť, jenga věž, cornhole, spin ladder, fotbalový curling, fotbalová čára, házení kroužku na tyč apod. Dále si mohli všichni vyzkoušet vylovit z bazénku kachničku na magnet nebo dostat míček na děravé stěně až nahoru, aniž by jim míček propadl. K dispozici byl také velký skákací hrad, malování na obličej nebo lidský kulečník. Téměř celý den byla pro účastníky připravena také točená zmrzlina (vytočilo se 24 litrů12).

Ukázku své techniky přijeli ukázat hasiči z SDH Čimelice a velkou zásahovou cisternu přivezli hasiči z SDH Zalužany.

Od 15:00 bylo možné sledovat ne velké obrazovce vystoupení české reprezentace na EURU v zápase s Gruzií a od 17:30 pak vyvrcholením celé akce bylo utkání stávajícího „A“ týmu proti výběru bývalých hráčů a trenérů klubu. Ještě před zápasem došlo také na ocenění a poděkování za celoživotní přínos pro klub Josefovi Hroudovi a Zdeňkovi Kadlecovi. V samotném zápase o výsledek ani tak nešlo, jako hlavně o radost ze hry a zábavu pro přítomné fanoušky, což se oběma celkům podařilo a diváci viděli 10 gólů (výsledek 5:5). Po závěrečném hvizdu a společné fotografii se všichni účastníci přesunuli do velkých stanů, kde bylo po celý den zajištěno dostatečné množství dobrého jídla a pití. Večerní zábavu s reprodukovanou hudbou zajišťoval až do brzkých ranních hodin DJ Václav Houška. Celá akce se velmi vydařila, ohlasy na ní máme skvělé – včetně např. týmů a rodičů dětí, které se účastnili dětských turnajů. Děkujeme všem organizátorům, partnerům a sponzorům této povedené akce!

Už nyní můžeme slíbit, že další aktivity (nejen pro děti) chystáme na poslední pátek v srpnu - 30. 8., kdy na hřiště opět po roce dorazí letní kino s filmem Prázdniny s broučkem a odpoledne bude znovu připraveno spoustu zábavy pro malé i velké návštěvníky.

Václav Nosek, Klára Nagyová

Historie kopané v Čimelicích - Ladislav Kulas březen 1996

Mistroství světa v kopané v roce 1934 mělo veliký vliv na to, že i v naší obci byl v roce 1934 založen sportovní klub nesoucí název AFK Čimelice. Stalo se tak na ustavující schůzi, která se konala v hostinci Na Zavadilce (dnes dům č.p.98). V témže roce byl AFK jako spolek zaregistrován u okresního úřadu v Písku. První výbor oddílu vypadal takto: předseda Václav Veselý (řezníka a uzenář), místopředseda Josef Dík (mlynář), jednatel Václav Vlna (účetní ze zdejší vápenky) a z jeho pamětí čerpám, pokladníkem Václav Mrkvička (správce ve vápence), správcem inventáře František Jonák. Dalšími členy výboru byli: František Plánička, František Pavlíček, Alois Kulas, Václav Kulas, Josef Pitrák, Jan Zeman, Vladislav Mašík, Josef Kůrka. Přesto, že název klubu byl Atletický Fotbalový Klub, atletiku nikdy neprovozoval.

Bylo mi v té době 9 let. Pamatuji si, že první fotbalové hřiště bylo na drahách u rybníka Stejskal, kde se říkalo ,,Na vršku". Je to tam, kde je dnes chatová osada. Hřiště to bylo velice nerovné, navíc se každou chvíli zakopnutý míč ocitl až u říčky Skalice. Fotbalové nadšení však bylo u všech hráčů tak velké, že pro nejblíže jsoucího hráče nebylo překonání asi desetimetrového výškového rozdílu problémem a tak byl míč co nejdříve opět ve hře.

Pro objasnění poměrů s čím a jak se tehdy fotbal hrál je nutno říci, že se hrálo s míčem, který měl vyjímatelnou duši. Duše měla zúžený otvor, tzv. cucák, kterým se nafukovala. Vložila se do mičudy, nahustila a cucák se provázkem pevně svázal, aby vzduch neutíkal. Potom se otvor v mičudě, potřebný pro vložení duše, zašněroval koženým řemínkem. Nebylo vůbec příjemné při hlavičkování dostat tímto šněrováním do hlavy. Míče jaké známe dnes se na fotbalových hřištích objevily až v padesátých letech.

Když jsme jako kluci hrávali se sousedními vesnicemi stávalo se, že některý z nás měl jenom lehkou obuv. A tak ten, který měl boty a byl třeba levák, půjčil pravou botu kamarádovi, takže jsme na jedné noze měli botu a na druhé třeba sandál. To vůbec nezmenšovalo naše zaujetí pro hru.

Po roce 1934 vznikla také v okolí velká řada nových fotbalových klubů : AFK Smetanova Lhota, Slavia Cerhonice, Meteor Lučkovice, Rapid Vejšice a další. V Miroticích a Mirovicích se fotbal začal hrát o několik let dříve. Z uvedených mužstev se také rekrutovali první soupeři našich fotbalistů. Zájemců o kopanou bylo dost, takže až do začátku války hrávala dvě mužstva: první mužstvo a druhé mužstvo, tzv. rezerva. Hráči se o svém zařazení do mužstev před jednotlivými zápasy dovídali z vývěsní skříňky klubu, která byla umístěna u vchodu do hostince Na Zavadilce. Pro zajímavost uvedu, v jakém složení první mužstvo ponejvíce nastupovalo: Křítek Ladislav brankář, Volf František a Hon Josef obránci, Jonák František, Zeman Jan, Kůrka Josef záložníci, v útoku potom Pitrák Josef, Školník Jindřich, Šindelář Karel., Muzika Jaroslav, Vlana Václav. Do této sestavy ještě patřili Roubal Václav, Huleš Josef a Kudrna (Zeman Jan se svým bratrem Františkem hráli již po roce 1920 za SK Mirotice, zvláště František byl výborným záložníkem). Střídání hráčů během zápasu nebylo v té době povoleno. Zranil-li se některý z nich, dohrávalo mužstvo zápas oslabeno. Cílem každého mužstva bylo vstřelit více branek než soupeř a tomu také odpovídalo rozestavení hráčů na hřišti. Před brankářem, v jehož výstroji nesměly chybět vycpané nákolenky a náloketníky, hráli dva beci – obránci, kteří se pohybovali většinou jenom ve velkém vápně a jeho nejbližším okolí, ve středu formace byli tři halvové – záložníci. Jejich působiště bylo od vlastního vápna kousek za půlicí čáru. Před sebou měli pětici útočníků – forwardů (2 křídla, 2 spojky, centr), kteří se většinou pohybovali jenom na soupeřově půlce hřiště.

Hrálo se slušně. Kopl-li v zápalu boje hráč protihráče, bylo to rozhodčím klasifikováno jako surovost. Diváci křičeli „ sůra" ! Dnes se hráči dopouštějí ,, jenom faulů". Vyloučený hráč cítil hanbu za svojí surovost, dnes červenou kartou postižený hráč cítí nanejvýš křivdu.

První dresy klubu byly velice pěkné: červená trička s bílým, asi deset centimetrů širokým pruhem šikmo přes prsa, bílé trenýrky a modré stulpny. Na další dresy klubu si už tak nevzpomínám, ale ty první, v národních barvách mi utkvěly v paměti.

Po svém založení v roce 1934 požádal klub obecní úřad o poskytnutí pozemku. Na kterém by si mohl zřídit fotbalové hřiště. Byla mu přidělena dráha za řekou Skalicí. Cituji zápis z obecní kroniky z roku 1936 : ,, V obci před několika lety utvořil se Sportovní klub fotbalový, který skoro každou neděli a svátek pokud počasí dovolí pořádá na svém hřišti vlastním přičiněním zřízeném na drahách při řece Skalici, na blízku pod rybníkem Valným, s okolními kluby fotbalová utkání, k němuž přihlíží četné obecenstvo. V zimě konají se utkání na ledě ve hře zvané hokey." Při budování zmíněného hřiště odvedli fotbalisté a jejich příznivci velký kus práce. Pozemek byl nerovný, samá jáma, což zřejmě byly pozůstatky po vybírání naplaveného písku. Vyvýšeniny se skopávaly krumpáčem a zemina se kolečkem navážela do jam. Až při další úpravě hřiště v roce 1939 bylo použito jakés takés mechanizace.

K otevření nového hřiště se váže vzpomínka zakládajícího člena klubu Václava Vlny : ,, Otevření nového hřiště na kopanou bylo slavnostní. Z náměstí do restaurace Na Knížecí šli v průvodu vedeném hudbou fotbalisti v dresech spolu s obecenstvem na hřiště. Tady se pak uskutečnila utkání mezi AFK Čimelice a SK Bělčice, které mělo slavnostní rámec. Utkání čestným výkopem zahájil starosta obce Josef Jiruš. Předzápas obstarali staří páni a v Čimelicích se o něm ještě dlouho povídalo. Vidět v této době vážené občany jak se ve sportovních úborech honí za merunou, to byla pro vesnici událost".

Po vybudování hřiště se činnost klubu zdárně rozvíjel. Dalšími soupeři našich fotbalistů, vedle již zmíněných, bývalo Pohoří, Ostrovce, Orlík, Milín, Kasejovice a písecké kluby, kterých v té době bylo pět : ČASK, Slavoj, Union, DSK, Orinoko. Václav Vlna vzpomíná na zápas AFK Čimelice – ČASK Písek, který skončil výsledkem 2:2, přestože za Písek nastoupil pozdější internacionál Jan Říha. Dále vzpomíná na několik dalších utkání z té doby : Mirovice – Čimelice 2:2 a rovněž utkání Čimelice – Mirotice skončilo tímto výsledkem. Byla to vesměs přátelská utkání, mistrovská soutěžní utkání se v Čimelicích začala hrát až po roce 1950.

Který zápas v historii klubu byl vůbec první už dnes těžko určíme. V kronice SK Pohoří je fotografie krásného putovního poháru věnovaného dcerou generála Peška. Pohár měl hodnotu 600,- Kč, což v té době byla měsíční mzda. SK Pohoří se stal jeho držitelem na turnaji v Čimelicích dne 21.10.1934. Podle datování na poháru byl tento turnaj zřejmě jednou z prvních akcí fotbalistů AFK Čimelice. Zachovaný plakát z roku 1936 zve na turnaj, který se koná 27.9. na hřišti v Čimelicích za účasti mužstev SK Orlík, SK Pohoří, SK Ostrovce a AFK Čimelice. Vstupné 2,-Kč. Pohár vítězi byl předán v hostinci Na Hvížďalce. Kdo se stal vítězem není známo. Plakát z roku 1935 oznamuje, že SK Ostrovce pořádá dne 25.8. fotbalový turnaj pod záštitou poslance dr. ing. Ladislava Brdlíka za účasti AFK Čimelice, SK Varvažov, SK Boudy, SK Ostrovce A, SK Ostrovce B, SK ČCB Písek. Ani zde není vítěz znám.

Několik zápasů se hrálo také na bývalém tržišti. Náš dům č.p. 137 byl až do roku 1955 posledním barákem v obci po levé straně silnice směrem na Prahu. Za ním až k hluboké cestě bylo tržiště. Kolářská dílna

mého otce sloužila hráčům jako převlékárna. Vzpomínám si na zápas SK Laziště, který skončil naším vítězstvím14:0. Utkvěl mi v paměti proto, že náš brankář neměl během celého utkání vůbec žádnou práci a jelikož byl podzim a byla mu zima, udělal si vedle branky ohníček, což se mi jako desetiletému velmi líbilo.

Peníze potřebné na činnost byly získávány z členských příspěvků, ale především z výtěžků plesů a tanečních zábav, které bývaly hodně navštěvovány. Občas některý z majetnějších obchodníků a živnostníků dal padesátku nebo stovku. Uvědomíme-li si, že za soupeři se tenkrát jezdilo na kolech, vlakem a jen na utkání, kam vlakové spojení bylo obtížné, nebo neexistovalo se jednal některý autodopravce z okolí, takto získané peníze na činnost klubu plně postačovaly. Hrádek, Křenek, Ondruš, dr. Hybrant , to jsou jména čimelických rozhodčích, kteří zdarma odřídili většinu utkání hraných na domácím hřišti. Utkání se většinou sjednávala tak , že jeden zápas se hrál na domácím hřišti a druhý na hřišti soupeře, takže odpadly finanční úhrady hostujícím klubům.

Zařazení do mužstva si každý hráč vážil a o svěřenou výstroj svědomitě pečoval. Trička a trenky si pral zpočátku každý sám, později, když se přišlo na to, že bude lépe, když celá sada dresů zůstane pohromadě, protože sestava se zápas od zápasu měnila, prala dresy za minimální náhradu maminka hráče a člena výboru Františka Jonáka.

Několik dalších jmen hráčů, kteří v předválečném období v klubu působili: Jindřich Škrna, Jarda Šmejkal z Prahy, František Heřman výborné rychlé křídlo, Vl. Mašík, Josef Kníže, Karel Huleš, Jan Lůzum a Jelen se Slámou, bývalí hráči píseckého Slavoje. Několik zápasů za Čimelice sehrál výborný písecký hráč Vágner, který pro svůj větší vzrůst měl přezdívku ,, Laťas“. Později byl zkoušen pražskými ligovými kluby. Zapáleným funkcionářem byl Ruda Beran, který byl jednatelem klubu a staral se také o inventář. Šatny u fotbalového hřiště nebyly a tak míče a branková síť spolu s rohovými praporky byly uloženy v pohostinství Na Hvížďalce, kde se také hráči před zápasem převlékali.

V Čimelicích se před druhou světovou válkou hrál dobrý fotbal a tak přicházely nabídky k sehrání přátelských zápasů i od klubů zvučných jmen, jako v té době byla Sparta Košíře, Horymír Příbram – brankář Horymíru Karel Hrabě odchytal později také několik zápasů za Čimelice, ARA Praha a dalších. Požadovaná částka pět až šest set korun za utkání však byla na tehdejší dobu příliš vysoká a tak se tato utkání neuskutečnila.

V roce 1939 dochází k další úpravě fotbalového hřiště. Znovu je srovnáno, rozšířeno a trochu jinak situováno. V té době v obci působila firma Hamouz, která se zabývala těžbou a zpracováním dřeva. Firma disponovala základní mechanizací a tak tato úprava už nebyla na lidskou práci tak náročná jako budování hřiště v roce 1934.

Činnost klubu pokračovala i za války, třebaže podmínky pro ní, zvláště v její druhé polovině, byly značně obtížné. Někteří hráčí byli totálně nasazeni, to znamená, že byli nuceně posláni na práci do Reichu, nebo do továren zbrojního průmyslu, většinou v bývalých Sudetech. Za heidrichiády bylo vyhlášeno stanné právo, byl zákaz shromažďování se. V posledním roce války byla také železniční doprava péčí anglických hloubkových letců už značně ochromena. Přesto, pokud to jen trochu šlo, kopaná se hrála dál. Ponejvíce už jenom se soupeři z nejbližšího okolí. Čimelice hrávali často s AFK Smetanova Lhota, kde také byla řada dobrých fotbalistů, a na hřišti Pod skalou směrem k Podelhotě uspořádali lhotečtí několik zdařilých turnajů. Hrávali ve Starém Sedle s místním SK Orlík, jehož páteří byli bratři Zochové, bývalí hráči SK České Budějovice. Hřiště měli na drahách proti dnešní benzínové pumpě, kde se říkalo Na Pazdernách. Utkání s fotbalisty SK Pohoří se hrávala na drahách u silnice vedoucí z Rakovic do Pohoří. Pamatuji i několik zápasů a SK Boudy, který měl hřiště také na drahách na nejvyšším bodu obce. Samozřejmě, že zápasy s SK Mirotice a SK Mirovice byly v té době velice časté.

V průběhu války se do Čimelic přistěhovala rodina Hlavínů, ve které byli čtyři kluci a tři z nich hráli fotbal. Nejšikovnější z nich byl Honza, který i přes svojí menší postavu byl výborným pozičním obráncem. V té době také získal klub dobrého brankáře Linharta, který byl z Horosedel. Začal hrát také Zdeněk Kadlec, který byl v dalších desetiletích jednou z dominantních postav čimelického sportu. Vedle dalších domácích hráčů hrávali také Koňas ze Zalužan a Miroslav Pešata ze Starého Sedla. V pětačtyřicátém roce se posledně jmenovaný aktivně zapojil do Květnového povstání, bohužel německá kulka zmařila jeho mladý, teprve dvacetiletý život.

V květnu 1945 došlo na Čimelickém hřišti k historickému utkání mezi AFK Čimelice a mužstvem Rudé armády. Kronikář obce uvádí, že utkání se uskutečnilo 26. května. Celostátní sportovní časopis STADION ve svém 44. čísle z roku 1954 označuje toto utkání za první poválečné, které se mezi Čechy a Rusy uskutečnilo. Věnuje mu dvě stránky a dokládá četnými fotografiemi. Utkání přihlíželo velké množství diváků, jak místních, tak i ze širokého okolí. Kolem hřiště postávalo a polehávalo mnoho rudoarmějců, z nichž někteří přijeli na koních nebo na bryčkách (dlužno podotknout, že v Čimelicích a okolí byla až do roku 1945 rozmístěna divize RA, hlavní tábor měli vybudovaný poblíž Vrábska). K utkání nastoupilo mužstvo RA i se svojí bojovou zástavou doprovázenou samopalníky. Na improvizované tribuně zasedl nejen celý štáb divize, ale její velicí generálové. Děvčata v národních krojích je podarovala kyticemi květů. Před utkáním zahrála hudba hymny obou národů.

Na konci války měli fotbalisté AFK už jenom jednu sadu slušných dresů, kterou na tento zápas zapůjčil rudoarmějcům. Sám nastoupil v dresech zapůjčených mirotickými fotbalisty. V tomto památném utkání za AFK Čimelice nastoupili: Linhart, Kouba, Koňas, Rejlek, Rozhoň, Průcha, Žák, Heřman, Mašík, Roubal a Línek. Utkání skončilo smírně 3:3. Po jeho skončení předvedli ruští vojáci na koních ukázky svého jezdeckého umění. Večer pak byla v hospodě taneční veselice.

Odvetné utkání se uskutečnilo o 14 dní později. Rusové se mezitím zabydleli a věnovali výběru hráčů větší pozornost. Nastoupili s řadou kvalitních hráčů. Utkání mělo opět slavnostní ráz. Čimelická mládež mezi tím stačila nacvičit Českou besedu, kterou v národních krojích za doprovodu naší kapely před utkáním na hřišti zatančila. Opět koncertovala hudba RA a v průběhu zápasu při každé brance v naší síti zazněla tuš. Vzpomínám si, že ho hrála často, z čehož je zřejmé, že druhé utkání jsme prohráli. Utkání jsem byl přítomen, ale ani já, ani další pamětníci si nevzpomínají, jakým výsledkem utkání skončilo. Přikláněl bych se k výsledku 7:2 ve prospěch Rudé armády. Pěknou vzpomínku na tato utkání kalí skutečnost, že čimeličtí fotbalisté RA zapůjčené dresy už zpátky nedostali.

Za války v Čimelicích bydlel přední pražský fotograf pan Paul, který byl za první republiky oprávněn pořizovat oficiální fotky našich presidentů. Díky jemu existuje nejen z této sportovní události, ale i z pobytu amerických a ruských vojsk v naší obci celá řada kvalitních, profesionálních snímků.

Brzy po válce odešla většina hráčů, kterých bylo vzpomínáno, z Čimelic a jejich místa zaujali hráči noví. Za ta léta až do našich dnů jich byla celá řada a není možné se o všech zmiňovat. Krátce po válce sehrál za naše mužstvo na pravém křídle několik utkání také Jaroslav Papoušek, známý později jako scénárista a filmový režiser. Poprvé v historii klubu hrál i dorost několik přátelských zápasů.

Dne 6. dubna 1946 dochází ke sloučení AFK, jehož posledním předsedou byl mlynář Josef Dík, a místní TJ Sokol, pod jehož hlavičkou se v Čimelicích fotbal dále hraje. Opět se hrají jenom přátelská utkání a mužstvo se účastní turnajů, na nichž měří své síly většinou s okolními soupeři.

V roce 1951 je TJ Sokol výměnou za pozemek u školy přidělena louka, kde se říká Na Panské. Je tu zřízeno fotbalové hřiště a tak dosavadní hřiště za říčkou Skalicí zaniká.

V novém prostředí, lemovaném staletými duby, navíc v centru obce, pokračovali fotbalisté ve své činnosti. Postavili tu dřevěnou stavbu, která posloužila jako převlékárna hráčů. Sloužila až do roku

1960, kdy byla dokončena stavba nových kabin.

Už samo porovnání snímku z roku 1952 se snímky předchozími a následujícími svědčí o tom, že čimelická kopaná byla v těchto letech v útlumu. Až s návratem K. Huleše z vojenské služby a příchodem J. Červeného do obce, kteří začali ve fotbale pracovat, došlo k oživení činnosti.

Kolem roku1955 se čimeličtí fotbalisté poprvé v historii klubu přihlásili do soutěže organizované ČFS. Po sloučení tělovýchovy v prvních poválečných letech a reorganizaci tělovýchovy a sportu v roce 1955, ztratila řada lidí pracujících ve fotbale o tuto práci zájem. Nařízením z vyšších míst přišli fotbalové kluby o svá tradiční jména, takže i z pražských Slávie a Sparta se stalo Dynamo a Spartak Sokolovo. Potlačil se klubismus, mizela úcta a věrnost klubovým barvám. D o nově formovaných soutěží byly často kluby zařazovány ne podle výkonnosti, ale podle svých nových názvů. Navíc se v té době na venkově rušily některé okresy, tvořily se nové správní celky, což se také projevilo na organizaci soutěží. Není divu, že v důsledku všech těchto změn panuje i v hlavách pamětníků chaos a nedokáží si přesně vybavit, kdy s kým hráli Čimelice svá první mistrovská utkání. Prolistoval jsem kroniky SK Pohoří a SK Mirotice (obě jsou psána zpětně) a ani tam jsem nezískal potřebné informace. Zatím co mirotický kronikář si stěžuje na nedostatek zpráv z této doby, v pohořské kronice jsou tato léta přeskočena. A tak nezbývá nic jiného. Než za pomoci malých informačních pramínků pokusit se sestavit obraz těchto fotbalových let.

Fotbalových klubů v té době zdaleka nebylo tolik, kolik jich v soutěžích píseckého okresu působí dnes. ČFS proto organizoval soutěž na území dvou okresů, v našem případě píseckém a strakonickém. V tomto seskupení měli Čimelice za soupeře Sokol Katovice, RH Osek, RH Libějovice, Sokol Doubravice, Sokol Mirovice, Sokol Pohoří, Dukla Vráž, Spartak Písek B, Sokol Čížová, Smetanova Lhota, Kestřany, Kluky i Podolí se do soutěže přihlásili až o několik let později. Po slučování milevského okresu s píseckým došlo k další reorganizaci soutěže a v roce 1963 hráli Čimelice s těmito mužstvy : Mirovice, Mirotice, Kluky, Sepekov Spartak Písek B., Hradiště, Slabčice, Čížová a Božetice. Fotbalisté Sokola Čimelice hrají v okresním přeboru už skoro 40let s malými vyjímkami, kdy sestoupili a rok dva hráli okresní soutěž.

Výborným fotbalistou v letech 1955-75 byl František Sádlo, který však byl fotbalovým světoběžníkem a za svou dlouhou fotbalovou kariéru působil v mnoha klubech. Jenom v Čimelicích působil ve třech různých údobích. Výborným fotbalistou byl také Jiří Kebhart, který hrával za Slavoj České Budějovice. Žáci SPŠF (střední filmová škola) se začali do mužstva výrazněji prosazovat až v roce 1963, kdy bylo na škole zřízeno nadstavbové studium a přicházeli sem žáci starších ročníků. Dobrými fotbalisty byli: Budovič, Kuděla a Zdražil.

V těchto letech vznikly na okrese další fotbalové oddíly, s nimiž se naši fotbalisté postupně setkávali v soutěžích. Bylo to Podolí, Nevězice a Lety, které potom splynuly do TJ Sokol Králova Lhota, Boudy, Roma Písek, Heřmaň, Putim, Albrechtice, Kostelec, Jetětice, Borovany, Hrazánky, Chyšky, Milenovice a Krč.

V roce 1970 podlehl zákeřné chorobě obětavý hráč kopané a hokeje Jaroslav Huleš. Bylo mu 26 let. Jeho předčasný odchod ze života byl velkou ztrátou pro čimelický sport. K uctění jeho památky byl založen memoriál nesoucí jeho jméno. První ročník se uskutečnil v roce 1971 a vítězem se stalo mužstvo Dukla Bachyně. Z dalších vítězů memoriálu jmenuji : Blatná, Milín, Protivín, Mirotice, Krhanice a dvakrát se podařilo zvítězit i našim fotbalistům. Memoriál se hrál až do roku 1992, vyjma let 1983-84, kdy byla prováděna rekonstrukce hřiště.

Hřiště Na Panské, i když bylo poměrně pěkné, přece jenom nebylo ideálně rovné. Mezi nejvyšším a nejnižším bodem hřiště bylo 1,80 m výškového rozdílu. Bylo tedy přistoupeno k jeho rekonstrukci. V této době byl předsedou TJ Sokol Ludvík Benda a fotbalového oddílu Václav Tlach, před nimiž ležel nelehký úkol. Projekt a zaměřovací práce provedl Zdeněk Kadlec st. Zemní práce byly zadány ZRUP Příbram, jejichž buldozerista odvedl práci výborné kvality. Celá plocha hřiště byla odvodněna. Již koncem srpna mohli pracovníci Beskyd Sportu z Frýdku-Místku zahájit osev hřiště. Osev byl proveden novou metodou přímo do navrstvené škváry. Travní semeno bylo pokrytou slaboučkou vrstvou písku a celá plocha postříkána gumoasfaltem. Rozpočet na zatravnění činil přes 113 tis. Kč. Při rekonstrukci hřiště odpracovali členové oddílu více jak 4 tisíce brigádnických hodin. První utkání na novém hřišti se odehrálo dne 25. srpna 1984 a bylo to mistrovské utkání okresního přeboru mezi Sokolem Čimelice a Smetanovou Lhotou, které skončilo vítězstvím hostů 1:0. Slavnostní otevření hřiště bylo následující den, kdy fotbalisté Čimelic hostili starou gardu Slávie Praha. O utkání je zmínka na jiném místě. Po dobu rekonstrukce hřiště hráli čimeličtí fotbalisté svá utkání na hřišti v Králově Lhotě a později nalezli azyl na Boudách.

Družstvu mužů se ještě nikdy za celou dobu účinkování v soutěžích nepodařilo postoupit do krajské třídy. A tak největším úspěchem v celé historii čimelické kopané je postup do I.A třídy v sezoně 1975-76. Pod vedením trenérů Ludvíka Bendy a Václava Hegenbarta obsadili v okresním přeboru 1. místo a postoupili do I.A třídy Jihočeského kraje. Zvláště v prvním roce svého působení v této soutěži si naši chlapci vedli velice zdatně a další postup, tentokrát do krajského přeboru , jim unikl jenom o vlásek. Rozhodovalo se o tom v posledním utkání soutěže v Týně nad Vltavou. Šťastnější byli domácí, kteří zvítězili 1:0. I tak je nutno druhé místo našich dorostenců hodnotit jako velký úspěch čimelické kopané o který se vedle trenérů zasloužili tito hráči: Jiří Novák, Vladimír Rebeta, Josef Vála, Václav Řeřicha, Petr Zeman, Jan Vnuk, Zdeněk Kadlec, Miroslav Brejcha, Ladislav Zájeda, Jiří Janota, Karel Šebek, Josef Ševčík, Ivan Bohuš, Vladislav Karas, Vladimír Krákora, Josef Viták, Jaromír Kuželka a Jurný. V této době měl fotbalový oddíl v soutěžích čtyři družstva (muže, dorost A a B, žáky) a zajištění chodu oddílu vyžadovalo značné úsilí. Dorost A jezdil za svými soupeři po celé západní polovině Jižních Čech. Byli to: Spartak Velešín, Sokol Blatná, RH Volary, Šumavan Vimperk, Lokomotiva České Budějovice, Slavoj Volyně, RH Písek, Slavoj Protivín, Smrčina Horní Planá, Igla České Budějovice, Jiskra Týn nad Vltavou. Naštěstí v této době bydlel v malém bytě v prostoru kabin Jaroslav Knotek, zkušený fotbalový pracovník, který po dobu 10let vykonával, a to i v oddíle ledního hokeje, funkci organizačního pracovníka.

Většina hráčů úspěšného dorosteneckého družstva dovršila hranici dorosteneckého věku a tak v příštím ročníku 1976-77 nastupoval v I.A třídě nový, nezkušený tým, který se sice v soutěži udržel, ale v příštím ročníku skončil na posledním místě a sestoupil do okresního přeboru. Někteří z dorostenců, kteří v ročníku 1975-76 úspěšně reprezentovali naši kopanou, si později dobře vedli v družstvech dospělých různých oddílů hrajících krajskou I.B třídu.

V roce 1970 vznikla v Čimelicích jak pobočka Spartaklubu, tak i odbor přátel Slavie Praha. Uskutečnilo se několik besed, mimo jiné také s tehdejším trenérem Slavie Rýgrem. Zatím co žádně ze sparťanských mužstev v Čimelicích nikdy nevyhrálo, slávistické teamy v červenobílých dresech jsme na našem hřišti přivítali několikrát.

První utkání Sokol Čimelice – stará garda Slávie se uskutečnilo v roce 1971 a skončilo vítězstvím Slávie v poměru 3:1. Utkání zahájil čestným výkopem legendární brankář předválečné Slávie a reprezentačního teamu František Plánička. Večer po zápase se konala v rakovické hospodě beseda a Plánička byl jejím nejvíce dotazovaným účastníkem. Další utkání s internacionály Slávie se uskutečnilo při výstavě květin 26. srpna 1984. Slavia nastoupila mimo jiné s Marešem, Segmüllerem, Hildebrandem, nedávnými ligisty a zvítězila 4:2. Další utkání se hrálo 27. srpna 1988 opět při výstavě květin a skončilo vysokým vítezstvím Pražanů v poměru 10:0. Barvy Slavie reprezentovali: Stárek, Zlámal, Jurkanin, Jebavý, Halešic a další.

Opravdu přátelské vztahy byly se Slávií

navázány v roce 1981, kdy předsedou TJ byl Ludvík Benda, kterému se podařilo navázat úzký osobní kontakt s Pepi Bicanem i dalšími slávistickými funkcionáři. Výsledkem toho bylo, že přišlo pozvání k sehrání přátelského zápasu se starou gardou Slávie. A tak se v neděli 25. ledna 1987 ocitl úplně plný autobus s čimelickými slávisty v Praze. Cestovalo s námi také selátko, už v konzumním stavu. Vezli jsme také jihočeské kapry, které jsem potom pozdě odpoledne viděl prohánět se v relaxačním bazénu fotbalistů v útrobách slávistické tribuny. Brzy odpoledne se v házenkářské hale uskutečnilo utkání Slavia – Čimelice. Za Slávii nastoupil také téměř osmdesátiletý Bican a spolu s Petrželou, Nachtmanem, Pauříkem, Fr. Veselým, Stárkem, Zlámalem byli pro náš team tvrdým oříškem. Mužstvo Čimelic nebylo totožné s tehdejším 1. mužstvem, hráli v něm i starší hráči jako Ludvík Benda, Mikeš a další. Tvořili ho především čimeličtí slávisti. Utkání skončilo výsledkem 10:3 pro Slávii. Po utkání jsme byli pozváni na stadion. Slávie, kde v klubové místnosti, za přiměřené konzumace, proběhla přátelská beseda s trenérem Petrželou a současnými i bývalými hráči, na níž jsme se dověděli poslední noviky ze slávistické kuchyně. Byla nám umožněna prohlídka hráčských šaten, skladu rekvizit, relaxační prostor, prostě celého zázemí slavného fotbalového klubu, což se jen málokterému slávistickému fandovi podaří. Dne 25. srpna 1990, opět v rámci květinové výstavy, sehrálo na našem hřišti přátelský zápas ligové družstvo žen Slávie Praha. Soupeřem jim byla stará garda Sokola Čimelice. Utkání naši prohráli v poměru 2:3. Zlí jazykové tvrdí, že to bylo tím, že si naši hoši málo všímali míče a více vyhledávali osobní kontakt se soupeřkami.

Dalším, můžeme říci svátečním utkáním byl fotbalový duel s populárním pražským mužstvem AMFORA. Toto mužstvo, složené ze známých herců, zpěváků, ale také vynikajících sportovců je vždy velkým lákadlem pro diváky, což se potvrdilo i u nás. Utkání se uskutečnilo na konci září v roce 1985.

Také fotbalisté, kteří již zanechali závodní činnosti si občas rádi kopnou do míče. Příležitost k tomu mají při utkáních starých pánů, lépe zní stará garda nebo Old boys, protože chlap v 35 letech, které jsou většinou hranicí pro tuto kategorii, rozhodně ještě není starý pán. Prvním utkáním starých pánů v Čimelicích bylo to památné, které se hrálo v roce 1934 při slavnostním otevření hřiště a celá obec měla možnost poprvé v životě vidět obnažené nohy starosty obce a dalších ctihodných občanů.

Utkání starých gard se většinou hrají jenom příležitostně, při oslavách výročí jednotlivých klubů a podobně. V šedesátých letech hrávala stará garda Čimelic pravidelně přátelské zápasy s píseckými doktory hrajícími pod hlavičkou OÚNZ Písek. V následujících letech to pak byla utkání s mužstvem deníku Zemědělské noviny, jejichž šéfredaktor Kulhánek v okolí Čimelic často pobývala měl k nim osobní vztah. Mužstvo ZN bývalo vždy posíleno několika známými fotbalisty. Vzpomínám si na Peška a Františka Veselého, z nichž zvláště Veselý i v těchto přátelských utkáních bojoval jako o život. Zemědělky s sebou vždy přivezly další známé sportovce (Čapková – mistr .světa v rybolovné technice, Kment – zápasník, Svojanovský – veslař), s kterými byla po zápase Na Hvížďalce beseda.

Záležitostí staré gardy Čimelic byla družba s východoněmeckým Berburgem. Celkem čtyřikrát v osmdesátých letech přijeli fotbalisté z bývalé NDR k nám a čtyřikrát jim naši fotbalisté návštěvu oplatili. Tato utkání byla vítaným zpestřením fotbalové sezony v dobách, kdy Západ pro nás byl Tabu a NDR pro nás představovala lepší cizinu.

Dlouhý je výčet jmen pracovníků, kteří v poválečných letech v čimelickém fotbale působili. Byli to předsedové oddílu, trenéři (často holky pro všechno), organizační pracovníci, ale také lidé, kteří sice žádnou funkci neměli, ale neváhali přiložit ruku k dílu, protože jim osud čimelického fotbalu nebyl lhostejný. Dlouholetým funkcionářem byl Karel Huleš, dlouholetým trenérem Jaroslav Červený. Dalšími trenéry byli: Jiří Kebhart, František Sádlo, František Kopecký, Václav Lokša, Ludvík Benda, Václav Hegenbart, Zdeněk Kysela, Karel Koubek. S mládeží pracovali Rudolf Sedláček, Václav Tlach, Jaroslav Knotek, Karel Šebek, Karel Froněk, Václav Bartůšek, Pavel Špiroch, Zdeněk Kadlec, Josef Vála. Funkci předsedy oddílu zastávali Václav Lokša, Václav Tlach, Václav Kačaba, za jehož předsednictví se oddíl v roce 1984 nezmohl na sebemenší připomenutí 50 letého výročí založení AFK Čimelice, jehož je oddíl pokračovatelem. V roce 1995 je předsedou fotbalového oddílu Josef Hrouda, organizačním pracovníkem a trenérem Zdeněk Kadlec ml.

V sezoně 1995-96 má oddíl kopané TJ Sokol Čimelice v soutěži jenom družstvo mužů, jehož hráčský kádr tvoří: Václav Vařenka, Rostislav Toriška, Josef Hrouda, Miroslav Pátecký, Ladislav Kulas, Luděk Benda, Roman Počta, Jan Klimeš, Zbyněk Koptík, Libor Benda, Zdeněk Viktora, Petr Krázl, Petr Dolejš, Zbyněk Motejzík, Karel Koubek, Petr Skala a Bohuslav Tacheczy. Mužstvo hraje už třetí rok v okresní soutěži a před začátkem jarní části je na třetím místě.

Řada odchovanců čimelického fotbalu, z nichž jmenuji alespoň Fr. Sádla. V. Vondráka, J. Chválu, J. Karase, J. Janotu, nenašla v sobě dostatek morálních vlastností i patriotismu, aby svým nesporným fotbalovým umem a prací pro kolektiv vytvořili podmínky, za jakých by se v Čimelicích mohla hrát vyšší soutěž. Raději přestoupili do jiných oddílů, kde od nich vyžadovali jediné: dostavit se k zápasu. A to zřejmě některým z nich více vyhovovalo, než přiložit ruku k práci na rozkvětu čimelické kopané.

Ladislav Kulas

ZVEME VÁS NA ZÁBAVNÉ ODPOLEDNE S DISCIPLÍNAMI PRO DĚTI I DOSPĚLÉ OD 17:00 HOD.

FOTBALOVÉ HŘIŠTĚ NA PANSKÉ

NA AKCI VÁS ZVE SK SIKO ČIMELICE A OBEC ČIMELICE

Vydává Obec Čimelice, Čimelice 51, 398 04 Čimelice. re 00249599 Vychází jako dvouměsíčník v nákladu 600 ks. Tel: 382 228 105 Email: zpravodaj.cimelice@email.cz

CENA: ZDARMA Evidenční číslo **MK ČR E 17237**